

Justė Ostrauskaitė

Pasvalio Petro Vileišio gimnazija

2d (10) klasės mokinė

Darbo vadovė – mokytoja Regina Grubinskienė

Baimė ir drąsa – lyg neišskiriamos draugės

Turinys

1. Įžanga.
2. Problemos svarstymas:
 - I. Apie baimę.
 - II. Apie drąsą.
 - III. Prometėjo pavyzdys.
3. Išvados.

Įvadas

Baimė ir drąsa. Tai dvi priešingybės, du veikėjai, kurie atspindi visiškai skirtingas gyvenimo spalvas. Tai kaip kontrastas tarp juodos ir baltos spalvos ar tarp šviesos ir tamsos. O ką tai turi bendra? Ar drąsa visada nugalė baimę, o gal atvirkščiai? Ar baimę visada privalome įveikti? Ar verta būti drąsiems ir rizikuoti?

I. Apie baimę

Baimė yra emocija, sukelta pavojaus. Tai gyvybiškai svarbi reakcija. Kas būtų, jei mes nebijotume? Ar tai nėra reikšminga? Jaunimas dažnai nori pasirodyti, nori būti viršiau kitų. Jie konkuruoja tarpusavyje. Kartais per savo drąsą jie pakenkia sau ir kitiems. Pavyzdžiui, važinėdami mašinomis, motociklais, jie pažeidžia taisykles, viršija greitį, nes nori prieš kažką pavaidinti, pasirodyti esą tie, kas nėra. Dėl to dažnai kyla avarijos ir kenčia niekuo dėti žmonės. Tai vienas iš atvejų, kai drąsa žmonės bando užmaskuoti nepasitikėjimą savimi, menkavertiškumo jausmą.

Ko gero, kiekvienas žmogus savo gyvenime yra pritrūkęs drąsos. Susidūrę su baimė mes jaučiame diskomfortą – nemalonią būseną. Gimę vaikai turi dvi baimes: atramos netekimo ir triukšmo. Paskui jie tai išauga. Tai, kas atrodė baisu, jau seniai įveikta ir užmiršta. Todėl verta rizikuoti ir įveikti baimę, apie kurią ateityje tu nepagalvosi, užmirši ir ji taps beprasme. Tai neneigia fakto, kad yra baimių, kurios gali pakenkti mums, pavyzdžiui, mūsų sveikatai, bendravimui. Svarbu suvokti, kad mes nesame vieni ir neprivalome su baimėmis kovoti akis į akį. Visada galime prašyti pagalbos, palaikymo iš kitų. Mes niekada nesigailėsime atlikę ką nors drąsaus, reikšmingo, bet visada kaltinsime save, kai kažko padaryti mums nepavyks ir to kaltininkė bus baimė.

II. Apie drąsą

Drąsa – tai gebėjimas veikti nugalint baimę, nepasitikėjimą savimi. Tai lyg burtai. Ekstremaliose situacijose, kai vyksta karas, kyla gaisras ar panašiai, nėra laiko galvoti ir reikia greitai veikti, nes nuo to priklauso ateitis ar žmogaus gyvybė. Tada žmonės net nepagalvoja, kad bijo. Jie tiesiog pamiršta baimę ir daro tai, kas tuo metu reikalingiausia.

Kartais žmogų elgtis drąsiai paskatina baimė, kad nėra kitos išeities. Tu turi arba kovoti įveikdamas baimę, arba bėgti netekęs visko. Ar tokioje situacijoje verta rizikuoti? O gal geriau prarasti viską? Rinktis lieka jums. Tai nereiškia, kad drąsa nėra baimės neturėjimas, tai jėga, įveikianti baimę. Jei būtume drąsesni, dažnai išvengtume sąžinės priekaištų. Jei mes ryžtumėmės padėti kenčiančiam nuo patyčių, silpnesniam, jei mes jį užtartume nebijodami patys nukentėti, įgytume pasitikėjimo savimi, gautume neįkainojamą atlygį ir jaustumėmės tvirtesni. Jei visi nebijotų, pasaulio situacija būtų visai kitokia, gaila, kad taip nėra. Dažnas renkasi viską stebėti iš šono ir nesikišti. Iš baimės mes daug ką nutylime.

III. Prometėjo pavyzdys

Tarp baimės ir drąsos yra ryšys, jos lyg susipynusios tarpusavyje. Be baimės niekada nebus drąsos, o be drąsos – baimės. Šiuolaikiniame pasaulyje žmonės bijo likti vieniši, prašyti pagalbos, paklausti ir t. t. Kartais tai net apriboja mūsų laisvę. Negalime išreikšti savo nuomonės, nes esame sukaustyti baimės. Tai mus stabdo. Baimės supančioja, priverčia sustoti, apmąstyti ir ieškoti kelio, kaip aplenkti ją. Bet ar slėpdamiesi, bėgdami nuo to, pasieksime tikslą, ar didžiuosimės savimi, kad atsukome nugarą problemoms ir neieškujome, kaip tai išspręsti, neieškujome išeities? Tai iš tiesų priverčia susimąstyti ir žengti pirmąjį drąsų žingsnį.

Ar, neperlipę per baimę, pajusime drąsą? Graikų mituose pasakojama apie Prometėją – vieną iš titanų, kuris pavogė ugnį iš dievų. Jis turėjo išties daug drąsos ir net kankinamas neatsiprašinėjo. Manote, jis nebijojo? Manau, kad vogdamas ugnį dėl kilnaus tikslo – dėl žmonių gerovės, giliai savyje jautė baimę, nes žinojo, kad daro nusikaltimą, priešinasi dievų valiai. Bet stengėsi to neparodyti, stengėsi įveikti ją.

Gyvenime gausu alternatyvų, ir tik tu gali nuspręsti, ką išdrįsi padaryti, o ko ne. Baimė ir drąsa visada ir visur vaikšto drauge. Jos lyg neišskiriamos draugės. Kurią pasirinksi būti savo palydove, priklauso tik nuo tavęs.

Išvados

Taigi drąsa ir baimė niekur neišnyks. Jos lydės mus visą gyvenimą, bet, norint įveikti baimę, visų pirmausia reikia įveikti save ir nemeluoti sau, kad negaliu. Gali. Tik būk drąsus.